

Skatteministeriet

6. april 2017
J.nr. 2017 - 1559

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 287 af 15. marts 2017 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. marts 2017 fra Deloitte vedrørende foretræde om beskatning af fri bil, jf. SAU alm. del – bilag 155

Svar

I henvendelsen af 15. marts 2017 anmoder Deloitte om en stillingtagen til overensstemmelsen mellem et ministersvar (SAU alm. del – spm. 135, FT 2004-05, 2. samling) og Skatteministeriets handlinger.

For biler, der er anskaffet mere end 3 år efter første indregistrering, er det arbejdsgiverens faktiske anskaffelsespris, der udgør beregningsgrundlaget for fri bil. Det kan i visse tilfælde give en økonomisk tilskyndelse til overdrage en bil, der anvendes som fri bil i en koncern. Henvendelsen vedrører praksis for, hvornår en koncernintern overdragelse af sådanne biler anerkendes skattemæssigt.

I ministersvaret fra 2005 anføres, at en overdragelse efter tre år af en bil i en koncern, uanset motivet, som udgangspunkt anerkendes af ligningsmyndighederne. Det er dog en forudsætning, at overdragelsen er sket på sædvanlige og markedsbestemte vilkår. Hvis overdragelsen er sket på usædvanlige og ikke markedsbestemte vilkår, eller hvis aftalen om salg af bilen kun er ren formel, og ejendomsretten ikke er overgået fra sælger til køber, kan aftalen tilsidesættes af ligningsmyndighederne.

Deloitte anfører i henvendelsen, at afsnittet om koncerninterne overdragelser i Den juridiske vejledning synes at være i modstrid med ministersvaret, idet det fremgår af Den juridiske vejledning, at udgangspunktet er, at SKAT ikke tillægger en koncernintern overdragelse vægt, medmindre der er et rent forretningsmæssigt motiv for overdragelsen.

SKAT har i den anledning oplyst nedenstående, som jeg kan henholde mig til:

”Ministersvaret fra 2005 henviser til afgørelsen SKM2005.86.LSR, hvor Landsskatteretten godkendte et sale og lease back arrangement vedrørende en bil, der af et selskab var stillet til rådighed for en hovedaktionærs ægtefælle.

Landsskatteretten lagde til grund, at den aftalte pris var udtryk for den reelle pris. Henset hertil og da der blev gennemført en omregistrering af bilen, var indgået en skriftlig leasingaftale, der blev efterlevet, og bilen efterfølgende skulle videresælges til tredjemand, fandt Landsskatteretten ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte overdragelsen i relation til fastlæggelsen af beregningsgrundlaget for fri bil beskatning.

Landsskatteretten fandt i den forbindelse, at situationen herved adskilte sig fra afgørelsen i SKM2002.585.LSR, som der også henvises til i ministersvaret. I den afgørelse fandt Landsskatteretten, at der ikke kunne ses nogen forretningsmæssig begrundelse for de foretagne overdragelser mellem to selskaber i koncernen, som bestod i, at en bil blev handlet fra et selskab i koncernen til et andet og tilbage igen inden for en måned.

Det er SKATs opfattelse, at disse afgørelser er udtryk for gældende praksis, og de er også omtalt i Den juridiske vejledning.

Da formuleringen i Den juridiske vejledning har givet anledning til tvivl, vil SKAT præcisere Den juridiske vejledning, således at det fremgår, at SKAT, i overensstemmelse med Landsskatterettens praksis, vil lægge koncerninterne overdragelser til grund, i det omfang overdragelserne sker på sædvanlige og markedsbestemte vilkår og under forudsætning af, at der ikke er tale om rent formelle overdragelser uden reelt indhold.”

I forlængelse heraf vil jeg gerne afslutningsvis understrege, at jeg som minister lægger meget stor vægt på borgernes retssikkerhed, herunder at vi har en klar og præcis lovgivning, og at praksis afspejler de intentioner, der oprindeligt var lagt til grund for lovgivningen.